

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kradzież towaru objętego procedurą składu celnego, która miała miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy, stanowi *nieodwracalną utratę towaru* i przypadek działania siły wyższej, co skutkuje tym, że w takiej sytuacji uznaje się, że dług celny w przywozie nie powstał?
- 2) Czy kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawa, że zgodnie z art. 71 dyrektywy (Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej) ⁽²⁾ zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek staje się wymagalny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 1 czerwca 2012 r. — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12)

(2012/C 235/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zakresie kwotowym obowiązkowej ochrony w przypadku uszkodzenia ciała ustalonym w art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾ oraz w art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich

odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych ⁽²⁾ mieści się zadośćuczynienie za krzywdę?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego zakres odpowiedzialności cywilnej w tym państwie — maksymalna kwota zadośćuczynienia za szkody niematerialne (krzywdę) — zostaje ograniczony poprzez ustanowienie limitu, który jest istotnie niższy od limitu odpowiedzialności ubezpieczyciela w dyrektywach i ustawie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 8, s. 17

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10 Fulmen przeciwko Radzie, wniesione w dniu 6 czerwca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu i oddalenie skarg Fulmenu i F. Mahmoudiana przeciwko spornym aktom Rady;
- obciążenie Fulmenu i F. Mahmoudiana kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Rada uważa, że wyrok Sądu w ww. sprawach narusza prawo i w konsekwencji powinien zostać uchylony przez Trybunał.